

DRAGĂ LANE,

Nu știi dacă vei fi în stare să-mi descifrezi scrisul, pentru că în seara asta e o hărmălaie absolut incredibilă aicea în dormitor și abia pot să-mi aud gândurile. Așa că, dacă am să scriu greșit vreun cuvânt, fii bun și trece-mi-l cu vederea. Apropo, ți-am urmat sfatul și m-am folosit mult de dicționar în ultimul timp, așa că dacă stilul meu a devenit mai scortșos, tu ieși* de vină. Tocmai am primit scrisoarea ta atât de frumoasă și te iubesc la nebunie și te ador ș.a.m.d., și abia aștept să vină week-end-ul. Păcat că nu ai putut să-mi găsești cameră la „Croft House”, dar, la drept vorbind, nici nu-mi pasă unde o să stau, atîta vreme cît în cameră e cald și nu sînt ploșnițe și pot să te văd din cînd în cînd, i.e. în orice clipă. În ultima vreme am cam luat-o, i.e., razna. Imi place grozav de mult scrisoarea ta, mai ales partea despre Eliot. Cred că încep să-i disprețuiesc pe toți poeții în afară de Sappho. Pe ea o citesc pe nerăsuflăte și, în privința asta, te rog abține-te de la orice fel de comentarii vulgare. S-ar putea chiar să mi-o iau ca temă pentru lucrarea de sfîrșit de trimestru, dacă mă hotărâsc să-mi încerc puterile la cursul special și dacă îl voi putea convinge pe dobitocul pe care mi l-au repartizat ca îndrumător să-mi dea mîna liberă.

„Gingașul Adonis e pe moarte, Cytherea, ce ne facem? Zdrobiți-vă piepturile, voi, fecioarelor, și sfi-șiați-vă tunicile.” Nu-i așa că-i *minunat*? Și la fel e *toată* poezia ei. Mă iubești? Despre asta n-ai suflă o vorbă în scrisoarea ta impo-sibilă. Nu pot să te sufăr cînd faci pe super-mas-culul și pe *reticentul* (așa se scrie ?). Adică nu-i chiar adevărat că *nu te pot suferi*, dar asta-i firea mea, nu suport bărbații puternici și tăcuți. Nu că n-ai fi tu un tip puternic, dar înțelegi ce vreau să spun. Aici începe să fie atîta hărmălaie, că abia mai pot să-mi aud gândurile

în orice caz, să știi că te iubesc și vreau să-ți trimit scrisoarea cu poșta expresă, ca să o primești cît mai degrabă, numai să găsesc un timbru în balamucul ăsta de aici. Te iubesc te iubesc te iubesc. Știi că n-am dansat cu tine decît de *două* ori în unsprezece luni? Dacă nu pun la socoteală și seara cînd ne-am dus la „Vanguard” și tu erai făcut pulbere. Probabil că n-am să reușesc deloc să-mi stăpînesc emoțiile. Fiindcă veni vorba, să știi că teucid dacă mă primești cu tam-tam. Pe sâmbătă, iubițelule!

Cu toată dragostea, FRANNY

xxxxxxxxxxxxxxxx

P.S. Tata și-a adus radiografiile de la spital și acum răsufăm cu toții ușurați. E o tumoare, dar nu-i malignă. Aseară am vorbit cu mama la telefon. Apropo, îți transmise complimente, așa că poți să stai *liniștit* în ce privește seara aceea de vineri. Nici nu cred că ne-au auzit cînd am intrat.

P.P.S. Cînd îți scriu, cuvintele mele sună stu-pid și împiedicat. De ce oare ? îți dau voie să analizezi tu cauzele. Hai să încercăm să ne distrăm cît mai bine în week-end-ul ăsta. Adică să nu mai despiciăm și de data asta firu-n patru, dacă se poate, mai ales eu. Te iubesc.

FRANCES (semnătura ei)